

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง
Factors Affecting Decision Making on Continuing One's Education in
Private Vocational Schools in Southern Isan

พรพรหม ชูปวา¹
สมนึก ภัททิยธนี²
กาญจน์ เรืองมนตรี³

บทคัดย่อ

การศึกษาระดับอาชีวศึกษา เป็นกลไกสำคัญในการช่วยผลิตกำลังคนระดับสูงได้อีกทางหนึ่ง บุคคลทั่วไปจึงมีโอกาสเลือกเข้าศึกษาต่อได้ ส่วนสถาบันอาชีวศึกษาเอกชนจะได้ทราบว่าเมืองค์ประกอบอะไรบ้างเพื่อการเลือกศึกษาเข้าเรียน การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง และสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากโรงเรียนอาชีวศึกษา 6 แห่ง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 378 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เครื่องมือได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ 72 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.41-0.78 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง โดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์สูงสุดคือ หลักสูตรของโรงเรียนอาชีววะ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.425 ส่วนตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ต่ำสุดคือ ค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.197
3. ปัจจัยด้านหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษา สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา อิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา ระบบการคัดเลือกนักศึกษา ค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยตัวแปรทั้งห้าร่วมกันพยากรณ์ ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่างได้ร้อยละ 46.20 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .19782 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

¹ มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.259 + .169(X_4) + .147(X_6) + .167(X_2) + .159(X_3) + .039(X_7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .467(X_4) + .263(Z_6) + .302(Z_2) + .264(Z_3) + .102(Z_7)$$

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผล, การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ, โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

Abstracts

Vocational education is an important mechanism in the production of high level manpower that people in general can choose to continue their education. Factors in private vocational educational institutions, however, are needed to be known before one makes a decision to enter. The research aimed to study the factors that affect decision making on continuing one's education in a private vocational school in Southern Isan and study the relationship among the factors that affect decision making on continuing one's education in a private vocational school in Southern Isan, and to formulate a prediction equation to predict the factors that affect decision making on continuing one's education in a private vocational school in Southern Isan. The sample comprised 378 first year students from 6 vocational schools in the academic year 2014, obtained through Multi-Stage sampling. The instrument was a 5-level rating scale questionnaire containing 72 questions, with the discrimination power ranging from 0.41 to 0.78 and the total reliability of 0.86 The statistics employed in the analysis of data were percentage, mean, standard deviation, Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results are as follows:

1. The factors that affect decision making on continuing one's education in a private vocational school in Southern Isan, on the whole, were in the high to highest levels.
2. The correlation coefficient between each predictor and criteria revealed that most predictors were related to the criteria with statistical significance at the .01 level. The predictor with the highest relationship with the criteria was the vocational school curriculum which had the correlation coefficient of 0.425. Meanwhile, the predictor with the lowest relationship with the criteria was the fee and source of investment funds of the vocational school which had the correlation coefficient of 0.197.
3. The vocational school curriculum factor, the vocational school surrounding factor, the factor of external influence relating to choosing a vocational school, the factor of student recruitment system, and the factor of fee and source of investment funds of the vocational school, together predicted the decision making on continuing one's education in a private vocational school in Southern Isan at 46.20 percent. The standard error of prediction was .19782, and the equation with raw score could be derived as follows :

The predictive equations raw score

$$Y' = 1.259 + .169(X_4) + .147(X_6) + .167(X_2) + .159(X_3) + .039(X_7)$$

The predictive equations in standard score

$$Z' = .467(X_4) + .263(Z_6) + .302(Z_2) + .264(Z_3) + .102(Z_7)$$

In conclusion, the vocational school surrounding factor, the factor of external influence relating to choosing a vocational school, the factor of student recruitment system, and the factor of fee and source of investment funds of the vocational school had a positive relationship with the decision making on continuing one's education in a private vocational school in Southern Isan. Therefore, the administrator needs to use these factors seriously to obtain concrete results from practice, give the factors importance to make them guidelines for schools and organizations related to education in planning for student recruitment and setting policies, taking into account the correct priority of the factors.

ภูมิหลัง

การศึกษาระดับอาชีวศึกษา เป็นกลไกสำคัญในการผลิตกำลังคนระดับสูง การวิจัยสร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศและสามารถแข่งขันกับนานาชาติประเทศ จำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพทั้งในด้านการผลิต การวิจัย การบริหารทางวิชาการ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2547 : 1) ซึ่งการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญแก่การศึกษา โดยมีแนวคิดที่ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ได้ดีกว่า ดังนั้นบุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับสูงที่สุด ซึ่งเป็นการศึกษาที่มุ่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ ซึ่งปัจจุบันการศึกษาต่อในระดับระดับอาชีวศึกษานั้น ได้มีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้น เนื่องจากระบบการศึกษาระดับต้นๆ ในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น และปัจจุบันมีอาจารย์ที่จบการศึกษาเฉพาะด้านทั้งในระดับมหาบัณฑิตและปริญญาเอกจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้สามารถเปิดสอนในระดับอาชีวศึกษาได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

อุดมการณ์ที่สำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ คือ การพัฒนากำลังคนระดับ กึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดคุณภาพตามสมรรถนะอาชีพที่กำหนดไว้ โดยจัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 :1) ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา ภายใต้การสนับสนุนทรัพยากรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพให้มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลให้ยึดหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทย ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษาพัฒนาได้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตอันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ สามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติเพื่อให้เป็นไปตามอุดมการณ์และหลักการในการจัดการ

อาชีวศึกษา ดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ และ ประเมินผล

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนที่สำคัญอีกอย่างก็คือ ค่านิยมในสายอาชีพ การได้รับการพัฒนา ขึ้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับทักษะไม่ได้ขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์และความรู้ความสามารถเพียงอย่างเดียว คนที่มีทักษะสูงเท่านั้นที่จะสามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่ง ที่สูง ๆ บางตำแหน่งได้ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ อีก เช่น เรียนจบไม่ตรงสาขาแล้วยังหางานทำไม่ได้จึงเรียน ต่อวิชาชีพใหม่เพื่อชะลอการว่างงาน (พินพิสนีย์ พรหมศิริ. 549 : 3) นอกจากนี้การเรียนระดับอาชีวจะเป็นการ ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เพราะมีสถาบัน การศึกษาหลายแห่งเปิดสอนระดับอาชีวหลังเลิกงาน จึงมีผู้ที่ ต้องการศึกษาคหาความรู้เพิ่มเติมเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้บางคนยังเห็นว่าการศึกษาระดับอาชีวจะเป็น แพนซ์อย่างหนึ่ง ในสังคมปัจจุบันเป็นเรื่องของนักศึกษาที่พยายามจะพัฒนาตัวเอง เพราะปัจจุบันภาวะ เศรษฐกิจดีขึ้น ทำให้การแข่งขันค่อนข้างสูง การได้พัฒนาตัวเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถนำไปก้าวไปสู่ ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้ ซึ่งการตัดสินใจในการศึกษาระดับอาชีวศึกษานั้นแต่ละคนอาจมีเหตุผล มีแรงจูงใจแตกต่างกันไป ดังนั้นในแต่ละโรงเรียนจึงได้จัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาขึ้น เพื่อมุ่งผลิตนักศึกษา ให้มีคุณภาพตามความต้องการของสังคม ซึ่งสภาพการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทยใน ปัจจุบันเป็นการจัดการศึกษาในเชิงแข่งขัน ด้วยเหตุนี้โรงเรียนทุกแห่งจำเป็นต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ทางด้าน นโยบายที่ดี เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันผลิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับปรัชญา ทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ อีกทั้งต้องคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษา แต่ยังคงไว้ซึ่ง คุณภาพของนักศึกษาตามปรัชญาของโรงเรียนตลอดจนการหามาตรการและกลยุทธ์การตลาดแนวใหม่มาใช้ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด ขณะเดียวกันยังต้องเน้นคุณภาพในด้านการ เรียนการสอน การพัฒนาทางด้านวิชาการ ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรของสถาบัน การศึกษา ให้ทัดเทียมกับ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนอื่นที่เป็นคู่แข่งทั้งรัฐบาลและเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2550 : 42)

ด้วยสาเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง โดยผลที่ได้จากงานวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสารสนเทศให้กับโรงเรียนได้ ทราบแนวทางในการจัดรูปแบบหลักสูตรอาชีวศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลอันส่งผลให้ จำนวนผู้สมัครเรียนเพิ่มขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งในด้านการวางแผนนโยบาย เกี่ยวกับการรับนักเรียน วิธีการคัดเลือก การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนการ จัดสรรงบประมาณทางการศึกษา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสาน ตอนล่าง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนในเขตอีสานตอนล่าง
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนในเขตอีสานตอนล่าง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอีสานตอนล่าง
2. สร้างความสำคัญเพื่อเป็นแนวทางให้กับโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้ทราบถึงข้อมูลในการวางแผน การบริหาร และสามารถวางแผนในการรับนักศึกษาอีกทั้งสามารถกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ได้ถูกต้อง

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผล ได้แก่ ความสามารถส่วนบุคคล อิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา ระบบการคัดเลือกนักศึกษา หลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษา คุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษา สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา ค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในทิศทางบวก
2. มีตัวแปรปัจจัยอย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอีสานตอนล่าง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 5,150 คน จากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน 11 แห่ง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอีสานตอนล่าง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 378 คน จากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน 6 แห่ง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
3. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 3.1 ตัวแปรพยากรณ์ (Predictor Variable) คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน แยกเป็นรายด้านได้แก่
    - 3.1.1 ด้านความสามารถส่วนบุคคล
    - 3.1.2 ด้านอิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา
    - 3.1.3 ด้านระบบการคัดเลือกนักศึกษา
    - 3.1.4 ด้านหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษา
    - 3.1.5 ด้านคุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษา
    - 3.1.6 ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา
    - 3.1.7 ด้านค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา
  - 3.2 ตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable) คือ การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน
- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาเป็นแบบตรวจสอบรายการ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ เลือกเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธรตามระเบียบวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ
2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยนำเสนอค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยนำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามข้อที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามและแปลผลข้อมูลตามที่ได้รับ ดังนี้
  - 4.51-5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
  - 3.51-4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
  - 2.51-3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
  - 1.51-2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
  - 1.00-1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
4. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอีสานตอนล่างระหว่างตัวแปรที่ใช้พยากรณ์และตัวแปรตาม ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้
  - 4.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Inter relation Coefficient) โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Coefficient)
  - 4.2 วิเคราะห์สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่างโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผล

จากการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์สูงสุดคือ หลักสูตรของโรงเรียนอาชีววะ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.425 ส่วนตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ต่ำสุดคือ ค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.197

3. ปัจจัยด้านหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษา สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา อิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา ระบบการคัดเลือกนักศึกษา ค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยตัวแปรทั้งห้ารวมกันพยากรณ์ ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่างได้ร้อยละ 46.20 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .19782 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.259 + .169(X_4) + .147(X_6) + .167(X_2) + .159(X_3) + .039(X_7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .467(X_4) + .263(Z_6) + .302(Z_2) + .264(Z_3) + .102(Z_7)$$

อภิปรายผล

จากการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง ผู้วิจัยนำประเด็นมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของวรวิฒิ เพ็ชรขุนทด (2553 : 78) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่จบจากมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านเจตคติ ปัจจัยด้านบุคคลและสื่อ ปัจจัยด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านหลักสูตรและการสอน โดยรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจักรี ทองแก้ว (2550 : 89) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคในภาคใต้ตอนบน ที่พบว่าปัจจัยด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านหลักสูตรและการสอน โดยรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแต่ละด้านพบว่า 1) ด้านระบบดูแล นักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าสถาบันมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่สามารถให้คำปรึกษากับนักศึกษาได้ตลอดเวลา มีความสะดวกในการติดต่อบริการต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ และนักศึกษาสามารถรับรู้หรือทราบข้อมูลด้านวิชาการได้อย่างรวดเร็ว 2) ด้านความเข้มแข็งของโรงเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า เป็นสถาบันที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้สมัครสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ เปิดสอนหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นสถาบัน ที่เน้นการพัฒนาท้องถิ่นโดยตรง 3) การสนับสนุนทรัพยากร นักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า สถาบันมีการแนะนำอาชีพให้แก่ นักศึกษา มีบริการให้ใช้ห้องปฏิบัติการนอกเหนือเวลาราชการ และมีระบบเครือข่าย Internet บริการนักศึกษา 4) ด้านอิทธิพลของ

ผู้บริหาร นักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารมีอำนาจในการส่งเสริมและพัฒนาการใช้แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อประโยชน์ต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารอำนาจในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันภายในองค์กร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ และผู้บริหารในการสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น 5) ด้านการมีวัฒนธรรมใหม่ นักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า สถาบันมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับกาลสมัยและสถานการณ์ในขณะนั้นทำให้โรงเรียนเจริญก้าวหน้ามากขึ้น แทนที่จะหยุดนิ่งอยู่กับที่ มีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้สำหรับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์ในการประกอบอาชีพ ซึ่งการที่นักศึกษาที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนอาจใช้เหตุผลดังกล่าวข้างต้นนำมาเป็นทางเลือกในการตัดสินใจเลือกศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สอดคล้องกับแนวคิดของวิเชียร วิทย์อุดม (2547 : 277) ได้สรุปว่าการตัดสินใจเป็นกระบวนการที่คนจะต้องเลือกจากทางเลือกหลาย ๆ ทางเลือกเช่นนี้คือการเปรียบเทียบระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และประเมินผลของแต่ละทาง และสอดคล้องกับแนวคิดของอัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 72) ที่ศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เหตุจูงใจด้านลักษณะสถาบันเป็นเหตุจูงใจในระดับมากเพราะผู้เข้าศึกษาต่อจะพิจารณาเรื่องชื่อเสียงของสถาบันเป็นหลัก

3. ปัจจัยด้านความสามารถส่วนบุคคล อิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา ระบบการคัดเลือกนักศึกษา หลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษา คุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษา สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา ค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ตั้งแต่ .197 ถึง .425 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ 1) ปัจจัยด้านความสามารถส่วนบุคคล ที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะบุคคลของนักศึกษามีความรู้หรือทักษะของนักศึกษาแต่ละคน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนที่จะเข้าศึกษา ความสามารถทางวิชาการและความถนัดในสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ 2) อิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา อาจเป็นเพราะบุคคลรอบข้างและสื่อต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียน นักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. และ ปวส. ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง การชักชวนของเพื่อนคำแนะนำจากคณาจารย์ในโรงเรียนเดิม และการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อ 3) ระบบการคัดเลือกนักศึกษา เป็นข้อกำหนดที่โรงเรียนอาชีวศึกษาตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณารับนักเรียนเข้าเรียนในแต่ละปี ได้แก่ คุณสมบัติที่ใช้ในการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษาและจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่คาดว่าจะเปิดรับในแต่ละปี หลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษา รายวิชาเรียนทั้งหมด ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียน รวมถึงช่วงเวลาของการเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา ที่มีวัตถุประสงค์ตามที่โรงเรียนกำหนดไว้คุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษา คุณลักษณะและคุณสมบัติของผลผลิตของโรงเรียนอาชีวศึกษาในด้านภาพรวมของโรงเรียน คณาจารย์และผู้บริหารศึกษาตามการรับรู้ของนักเรียน ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนคุณภาพของคณาจารย์ ความสำเร็จของศิษย์เก่า และการเสนองานให้กับผู้สำเร็จการศึกษา 4) สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา สิ่งที่อยู่รอบตัวนักเรียน นักศึกษาในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตัวนักเรียน นักศึกษาเองและสมาชิกอื่น ๆ ในโรงเรียนอาชีวศึกษา สามารถสัมผัสและมีความรู้สึกได้อันส่งผลต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจของนักเรียน นักศึกษาในโรงเรียน ได้แก่ บรรยากาศโดยรวมของโรงเรียน สภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน นักศึกษาในโรงเรียน แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน 5) ค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นค่าใช้จ่าย

ในการศึกษาและทรัพยากรทางการเงินที่โรงเรียนจัดสรรเพื่อช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาในด้านการเรียน ด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัว ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการศึกษา และทุนอุดหนุนการศึกษา

4. ปัจจัยด้านหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษา สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา อิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา ระบบการคัดเลือกนักศึกษา ค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยตัวแปรทั้งห้าร่วมกันพยากรณ์ ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่างได้ร้อยละ 46.20 หมายความว่า ด้านหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งสถาบันมีหลักสูตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากหน่วยงาน ภายนอกและได้รับรางวัลต่างๆ มากมายจากภาครัฐและเอกชน มีการวัดผลที่ยังตรงยุติธรรม และสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของอาร์ท บัวศรี (2542 : 7) ที่สรุปว่าหลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมายการจัดเนื้อหากิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นหลักสูตรจึงเป็นแผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยรายวิชาหรือเนื้อหาที่จัดไว้อย่างมีระบบเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หลักสูตรจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาทุกระดับ หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนพิมพ์เขียวในการสร้างบ้าน ส่วนการสอนเป็นกระบวนการหรือวิธีการด้านอิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา อาจเป็นเพราะครูจากโรงเรียนเดิมให้คำแนะนำในการเลือกศึกษาต่อ นอกจากนี้รุ่นพี่ยังให้คำปรึกษาและแนะนำในการศึกษาต่อสาขาวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตลอดจนการได้รับการบริการข้อมูลข่าวสารการศึกษา และแนะนำอาชีพจากสถานศึกษาวิชาชีพ หรืออาจเกิดจากค่านิยม ความเชื่อของบุคคลและสังคม เป็นสิ่งที่หล่อหลอมพฤติกรรมของบุคคลให้ตัดสินใจกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของสุพัตรา สุภาพ (2543 : 21) ที่ได้ให้คำจำกัดความว่าค่านิยมคือ กลุ่มสังคมหนึ่ง ๆ เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำ น่ากระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงค่านิยมทางสังคมว่า เป็นสิ่งที่คนสนใจปรารถนาจะเป็นหรือกลับหลายมาเป็นสิ่งที่บุคคลถือว่าเป็นสิ่งบังคับต้องทำต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชายกย่อง ค่านิยมของสังคมจึงเป็นวิถีของการจัดรูปความประพฤติที่มีความหมายต่อการปฏิบัติตัวของคนในสังคม ด้านค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา อาจเป็นเพราะสถาบันมีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้ามีการจัดทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อ ทั้งนี้ผลการวิจัยได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอภิรัตน์ กิตติกุล (2553 : 75) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพที่พบว่าปัจจัยด้านด้านผู้สอน ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านสถานที่ตั้งโรงเรียน ตามลำดับส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน และด้านสถานที่ตั้งโรงเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .472 มีอำนาจการทำนายร้อยละ 22.30 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ปัจจัยด้านหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อเป็นอันดับแรก ดังนั้น สถานศึกษาควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก และเปิดสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

1.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาชีวศึกษา อิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา ระบบการคัดเลือกนักศึกษา และค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของโรงเรียนอาชีวศึกษา พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอีสานตอนล่าง ดังนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องนำปัจจัยเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในการปฏิบัติอย่างจริงจัง สร้างความสำคัญต่อปัจจัยเพื่อเป็นแนวทางให้กับโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้ทราบถึงข้อมูลในการวางแผน การบริหาร และสามารถวางแผนในการรับนักศึกษา อีกทั้งสามารถกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

2. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนจัดการศึกษาต่อไป

2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ การดำเนินการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยลักษณะเชิงคุณภาพมากขึ้น เพื่อจะทำให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา ก่อนเข้าเรียนและเมื่อเข้าเรียนแล้ว เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจ โดยผลน่าผลที่ได้มาวิเคราะห์ว่าก่อนและหลังที่นักศึกษาเข้าเรียนนั้นได้รับสิ่งที่นักศึกษาคาดหวังได้มากน้อยเพียงใด และนำผลที่ได้มาปรับปรุงต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546.** กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2546.

จักรี ทองแก้ว. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**

วิทยาลัยเทคนิคในภาคใต้ตอนบน กรณีศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2550.

พรรณราย ประสิทธิ์ราพันธุ์. **ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.

พินพิสนีย์ พรหมศิริ. **กลยุทธ์การตลาดสำหรับยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง.** ประชาชาติธุรกิจ, 2549.

วรวุฒิ เพ็ชรขุนทด. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่จบจากมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5,** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2553.

- วิเชียร วิทยอดม. **พฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์, 2547.
- สำนักงานการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. **คู่มือการจัดหลักสูตรพณิชยกรรม และอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2550.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. **มาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์การพัฒนา**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2547.
- สุพัตรา สุภาพ. **สังคมและวัฒนธรรม ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- อภิรัตน์ กิตติกุล. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2554.
- อัมพิกา หล่อหลอม. **เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.